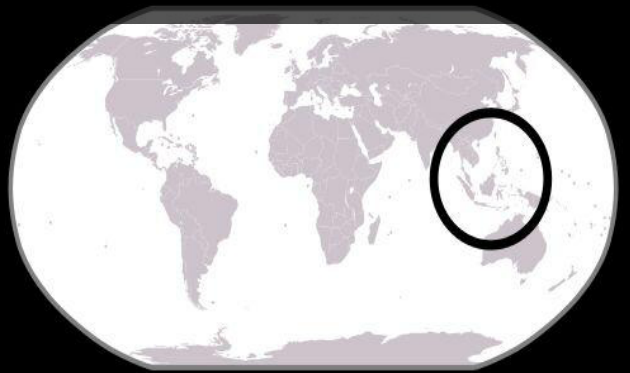

ROHINGYA

SAVE ROHINGYA MUSLIM

موقعیت جغرافیایی کشور میانمار در جهان و جنوب شرق آسیا

میانمار یا برمه کشوری در جنوب شرق آسیا است که بیش از دو پنجم ایران مساحت و حدود ۵۱ میلیون نفر جمعیت دارد. میانمار با کشورهای تایلند، لاوس، چین، هند و بنگلادش همسایه است و آبی و هوایی پر باران و پوششی جنگلی دارد. این کشور سابقاً مستعمره انگلستان بود. در جنگ جهانی دوم موقتاً به تصرف ژاپن در آمد و در ۱۹۴۸ به استقلال رسید. میانمار کشوری چند قومی است. حدود ۶۸ درصد جمعیت آن را قوم بامار تشکیل می‌دهند و بقیه از اقوام مختلف دیگر هستند. همین چند قومی بودن باعث شده است که این کشور از همان ابتدای تشکیل خود در ۱۹۴۸ تا به امروز یعنی سال ۲۰۱۷ میلادی در نواحی مختلف خود دچار شورش‌های قومی باشد، به گونه‌ای که جنگ ۶۹ ساله داخلی این کشور طولانی‌ترین جنگ داخلی در حال جریان دنیا توصیف شده است. هر یک از این شورش‌ها توسط یکی از کشورهای همسایه یا فرامنطقه‌ای و نیز گروه‌های مسلح بین‌المللی حمایت می‌شوند. ارتش میانمار برای سرکوب این شورش‌ها به خصوص در برخی از مناطق از تاکتیک‌هایی نظیر تجاوز، قتل، سوزاندن روستاها و غیره استفاده می‌کند که همگی بر خلاف حقوق بشر و قوانین بین‌المللی هستند. یکی از این شورش‌ها که در ادامه به آن خواهیم پرداخت شورش اقلیت مسلمان روهینگیا است. روهینگیاها اقلیتی مسلمان هستند که در استان راخین در غرب میانمار در مجاورت با مرز بنگلادش زندگی می‌کنند. آنها در اصل مهاجرانی هستند که در سده‌های پیش و به ویژه در زمان استعمار میانمار توسط بریتانیا از شبه قاره هند به این منطقه کوچ کرده‌اند. در زمان جنگ جهانی دوم با پیشروی ارتش ژاپن در میانمار، انگلیسی‌ها روهینگیاها را مسلح کرده و ارتشی به نام V-Force را از آنان به وجود آوردند و به آنان وعده تشکیل یک کشور مستقل در آن منطقه را دادند.

Myanmar: Major ethnic groups

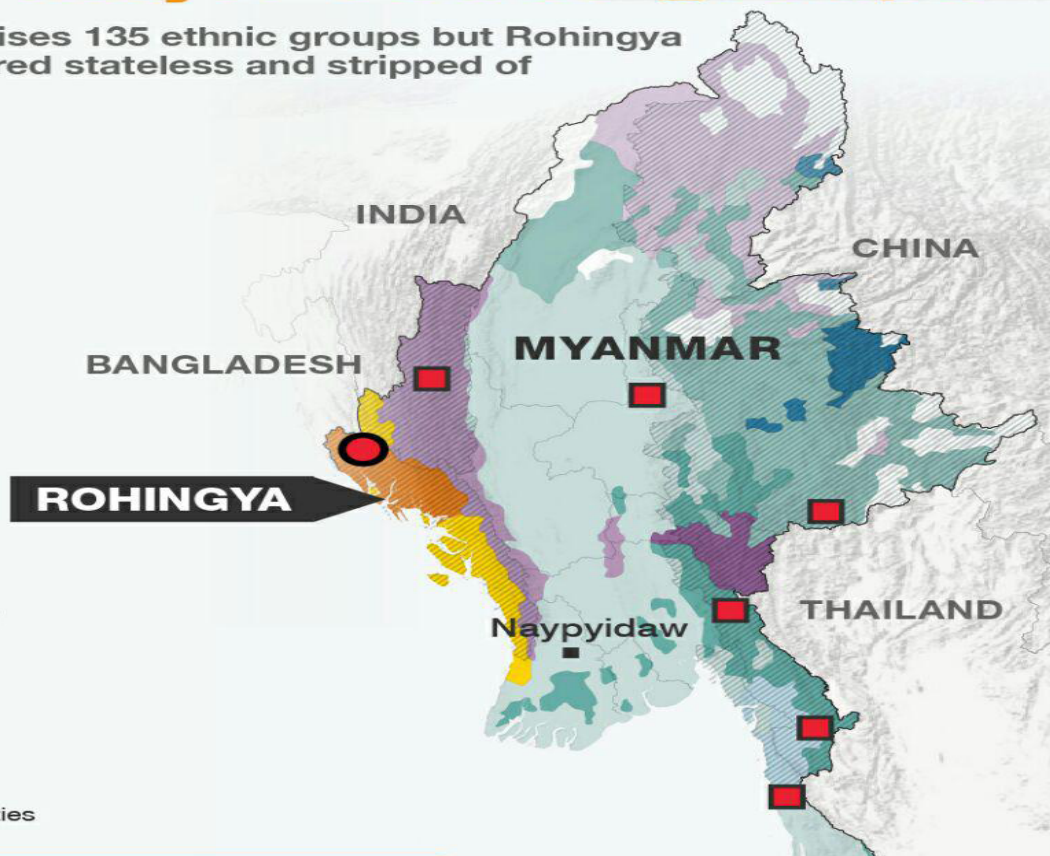
Myanmar officially recognises 135 ethnic groups but Rohingya Muslims have been rendered stateless and stripped of their citizenship.

ETHNIC GROUPS

- Bamar
- Shan
- Karen
- Rakhine*
- Rohingya
- Kachin
- Chin
- Karenni
- Mon
- Wa
- Kokang Chinese

Ethnic minority states

* Includes other Rakhine Muslim minorities

- Rakhine-Rohingya inter-ethnic conflict
- Conflict area
- Capital

اقوام مختلف میانمار در این نقشه با رنگهای مختلف مشخص شده اند. محل زندگی مسلمانان روهینگیا با رنگ نارنجی نشان داده شده است.

گزیده‌ای از بیانات در ابتدای درس خارج فقه درباره فجایع میانمار (۱۳۹۶/ ۶/ ۲۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

تجاری داشته باشند، ارتباطات اقتصادی داشته باشند؛ آنها از آن طریق فشار بیاورند به آن دولت، تذکر بدهند، تکرار بکنند، در مجامع جهانی علیه آنها فریاد بکشند؛ این کارها را باید بکنند. وَاَلَا اینکه حالا ما بنشینیم یک گوشه‌ای محکوم کنیم، چه فایده‌ای دارد این محکوم کردن؟ دبیرکل سازمان ملل محکوم کرده است؛ خیلی زحمت کشیده! باید یک اثر عملی داشته باشد. آنجایی که سیاستهایشان اقتضا میکند، گاهی اوقات به خاطر زیر فشار قرار گرفتن یک مجرم در یک کشوری، زمین را به آسمان می‌رسانند، فریاد میکنند، داد می‌زنند، [چون] یک مجرمی در یک جایی مجازات شده! [اما] اینجا چند هزار نفر کشته شده‌اند - که آمارشان درست مشخص نیست؛ یعنی اجازه نمیدهند که آمار شناخته بشود- چند ده هزار نفر آواره شده‌اند و متأسفانه به هیچ وجه عکس‌العملی مشاهده نمیشود. این خیلی حادثه‌ی بزرگی است؛ بله، ملت‌ها عصبانی‌اند، ناراحتند، در کشورهای مسلمان راه‌پیمایی و تظاهرات انجام میگیرند لکن دولتها باید اقدام کنند؛ دولتها باید اقدام کنند. باید از دولتها خواسته بشود که این کار را انجام بدهند؛ [اعضای سازمان] کنفرانس اسلامی بخصوص برای همین قضیه جلسه بگذارند، دور هم جمع بشوند؛ بحث کنند ببینند چه اقدامی میشود کرد برای این مسلمانها. متأسفانه دنیا، دنیای ظلم است؛ جمهوری اسلامی این افتخار را برای خودش باید حفظ کند که علناً و صریحاً علیه ظلم حرف بزند؛ چه این ظلم در مناطق اشغال‌شده‌ی به‌وسیله‌ی صهیونیست‌ها باشد، چه در کشور یمن و بمباران مردم یمن باشد، چه در بحرین باشد، چه در میانمار و چه در هر نقطه‌ی دیگری؛ باید نسبت به اینها جمهوری اسلامی موضع شجاعانه و صریح خودش را اتخاذ کند. ...

... قبل از آنکه وارد بحث بشویم، این مسئله‌ی حقیقتاً فاجعه‌آمیز میانمار را انسان نمیداند چه‌جوری توجیه بکند؛ حقیقتاً یک حادثه‌ی کم‌نظیر است؛ جلوی چشم کشورهای اسلامی، دولتهای اسلامی، جلوی چشم یک و نیم میلیارد مسلمان، جلوی چشم مجامع جهانی مدعی و دولتهای ریاکار دروغگوی مدعی حقوق بشر، یک دولت بی‌رحمی که در رأسش هم یک زنی است که جایزه‌ی [صلح] نوبل گرفته است این زن بی‌رحم، یک جمع مردم بی‌پناه را میکشند، آتش می‌زنند، خانه‌هایشان را ویران میکنند، بیرونشان میکنند. حقیقتاً حادثه‌ی عجیبی است و هیچ عکس‌العمل به معنای واقعی کلمه هم مشاهده نمیشود. بله، محکوم میکنند، [اما] محکوم کردن چه فایده‌ای دارد؟ اعلامیه منتشر میکنند، چه اثری دارد؟ عمل باید بکنند. اولاً به جای اینکه حقیقت آن مسئله را تبیین کنند برای مردم، مسئله را مسئله‌ی بین بودایی و مسلمان قرار میدهند؛ بله، حالا ممکن است یک چند نفر متعصب مذهبی هم در این قضیه تأثیر دارند لکن یک دولت دارد این کار را میکند؛ مسئله سیاسی است. در رأس آن دولت هم یک زنی است که جایزه‌ی [صلح] نوبل گرفته. فاتحه‌ی جایزه‌ی [صلح] نوبل و نوبل را اینها خواندند با این کار. [دادن] جایزه‌ی صلح نوبل به یک انسان به این بی‌رحمی! زن و این همه بی‌رحم! انسان واقعاً حیرت میکند از این وضعی که بشریت در دنیا به آن دچار است. راه چاره این است که دولتهای مسلمان عملاً وارد بشوند؛ نمیگوییم لشکرکشی کنند به آنجا اما فشار سیاسی بیاورند، فشار اقتصادی بیاورند، دهها کشور مسلمان و دولت مسلمان هستند که ممکن است بعضی از اینها ارتباطات

آنگ سان سوچی

زاده ۱۹ ژوئن ۱۹۴۵

دیگر جنایات علیه آنان، این گروه را از مناطق مورد سکونت خود در استان راخین به بنگلادش اخراج کنند. قانون تابعیت ۱۹۸۲ میانمار روهینگیاها را از حق شهروندی این کشور محروم کرده است و از این رو در میانمار این تلقی وجود دارد که این قوم مهاجرانی غیرقانونی هستند که باید به سرزمین اصلی خود در بنگلادش بر گردند. به گفته سازمانهای بین‌المللی این اعمال ارتش میانمار که به پاکسازی قومی معروف است به سرحد نسل کشی یا لاقل جنایت علیه بشریت رسیده است. از نظر حقوق بین‌الملل کیفری، نسل‌کشی تلاش برای از بین بردن همه یا بخشی از یک گروه قومی، نژادی، مذهبی یا ملی است که به وسیله ارتکاب اعمالی نظیر کشتن یا ایراد صدمه شدید به اعضای گروه و جز آنها انجام می‌شود. جنایت علیه بشریت نیز حمله گسترده و نظام‌مند به جمعیت غیر نظامی به وسیله قتل، به بردگی گرفتن، انتقال اجباری و اعمال دیگری از این قبیل است.

اما بوداییان منطقه که از قوم راخین بودند به عکس طرف ژاپنی‌ها را گرفتند. این امر موجب درگیری بین مسلمانان روهینگیا و بوداییان راخین در ۱۹۴۲ شد که در طی آن ده‌ها هزار نفر کشته شدند. پس از استقلال میانمار رهبران مسلمان روهینگیاها از پارلمان این کشور تقاضای الحاق مناطق مسلمان نشین غرب این کشور به بنگلادش که در آن زمان بخشی از پاکستان بود را کردند. پس از رد این درخواست گروه‌های روهینگیا، شورشی مسلحانه علیه دولت میانمار را آغاز کردند که تا به امروز ادامه یافته است. عملیاتی‌هایی که دولت میانمار هر از چندگاه برای سرکوب شورشیان انجام می‌دهد و نیز حملات بوداییان راخین به سکونتگاه‌های مسلمانان موجب آوارگی تعداد زیادی از روهینگیاها و فرار آنها به بنگلادش می‌گردد. آخرین این حملات هم اکنون در سال ۲۰۱۷ در جریان است. نیروهای امنیتی میانمار تلاش کرده‌اند با آتش زدن روستاهای مسلمانان و ارتکاب

آنگ سان سوچی، برنده جایزه صهیونیستی – آمریکایی صلح نوبل با حمایت اسرائیل، آمریکا، انگلیس و عربستان مشغول قلع و قمع مسلمانان میانمار است و سازمان ملل و دیگر نهادهای حقوق بشری نیز به این فاجعه واکنشی نشان نمی‌دهند

